

היום נלמד בעזרת ה':

פסחים דף נ

הרוגי לוד: לוליינוס ופפוס היו שני אחים שהרגם טוריינוס הרשע. שמצאו את בת המלך הרוגה ולא ידעו מי הרגה, וגזרו להרוג את כל היהודים. ושני האחים הנ"ל אמרו שהם הרגוה כדי להציל את עם ישראל, והרגו אותם.

הדרן עלך אלו עיבריין

פרק רביעי. משנה: המשנה עוסקת באיסור עשיית מלאכה בערב בפסח במקום שנהגו בכך. הטעם הוא כדי שלא יהיה טרוד במלאכה וישכח לבער את החמץ ולשחוט את הפסח ולהכין מצות ליל הסדר, לפי שיש מצוה להכין הכל מבעוד יום כדי להסב מהר בתחילת הלילה, שלא ישנו התינוקות.

הדר במקום שנהגו לעשות מלאכה בערב פסח, והלך למקום שנהגו שלא לעשות, מחמירים עליו לנהוג שלא לעשות מלאכה כמקום שהולך לשם. הדר במקום שנהגו שלא לעשות מלאכה בערב פסח, והלך למקום שנהגו לעשות, מחמירים עליו לנהוג שלא לעשות מלאכה כמקום שיצא משם.

ואל ישנה אדם מפני המחלוקת (= יבואר בגמרא).

 בשנת השמיטה - כאשר מין כל שהוא של פירות נגמר לחיות שבשדה, עליו לבער את אותו המין מביתו (= להוציאו מביתו ולהפקירו).

המוליך פירות שביעית ממקום שנגמרו לחיה שבשדה למקום שלא נגמרו, או להיפך, חייב לבערם. רבי יהודה אומר וכו': יבואר בגמרא.

גמרא: העושה מלאכה בערבי שבתות ובערבי ימים טובים מן המנחה והלאה (= מתשע וחצי שעות זמניות) אינו רואה סימן ברכה לעולם מהמלאכה שעשה.

ההבדל בין ערבי פסחים לשאר ערבי שבתות וימים טובים: 1. בערבי פסחים האיסור הוא כבר מחצות. 2. בערבי פסחים אם הוא עבר ועשה מלאכה מנדים אותו.

(המשך בדף הבא ↓)

יוצא לאור ע"י:

"אור הספר התורני" הוצאה לאור
052-7628377

להצטרפות:

mabatladaf18@gmail.com

052-342-4473

זריז ונשכר: העושה מלאכה כל השבוע, ואינו עושה מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמעלה. **זריז ונפסד:** העושה מלאכה כל השבוע, ועושה גם מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמעלה (= ונפסד לפי שעושה שלא כדין). **שפל ונשכר:** שלא עושה מלאכה כל השבוע וגם אינו עושה מלאכה בערב שבת (= שאף שאינו מכוון לשם מצווה שהרי ממילא אינו עובד כל השבוע, בכל זאת מצווה שאינה לשמה נחשבת למצווה). **שפל ונפסד:** שאינו עושה מלאכה כל השבוע אבל עושה מלאכה בערב שבת מן המנחה ולמעלה.

המצפה לשכר אשתו: שאשתו נוטלת מאזניים, והולכת בשוק להשכיר אותם לכל המעוניין. ואינו רואה סימן ברכה לפי שאשתו מתבזה בשביל שכר מועט. **המצפה לשכר ריחמים:** שמשכיר אותם, ואינו רואה סימן ברכה לפי שהטורח גדול והשכר מועט. **המשתכר בקנים ובקנקנים:** שמוכר מקלות דקים שעושים מהם מחיצות, ומוכר כדי חרס גדולים. ואינו רואה סימן ברכה לפי שהנפח שלהם גדול ושולטת בהם עין הרע.

תגרי סימטא: סוחרים שיושבים ומוכרים בשוק. **ומגדלי בהמה דקה:** כגון כבשים ועיזים. **וקוצצי אילנות טובים:** למוכרם לעצים. **נותנים עיניהם בחלק יפה:** כשהם חולקים עם אחרים תמיד הם מקפידים לקחת חלק יפה. כל אלה אינם רואים סימן ברכה לעולם, **הסוחרים** - לפי שהם יושבים בשוק ועין הרע שולטת בהם. **מגדלי בהמה דקה** - לפי שהכל צועקים עליהם, משום שהם מגדלים אותם ביישוב והם מזיקים שדותיהם של אחרים. **והשאר** - לפי שאנשים מסתכלים עליהם בתימהון ומלעיזים עליהם, ומתוך כך שולטת בהם עין הרע.

שכר כותבים: סת"ם. **שכר מתורגמנים:** שעומדים לפני החכם כשמוסר את הדרשה בשבת, ומשמיעים אותה לרבים. וזה נראה כשכר שמרוויח בשבת. **שכר יתומים:** שלוקח מעות של יתומים כדי לסחור בהם ומחלק את הרווחים חצי - חצי. ולפעמים לוקח יותר ממה שמגיע לו, ויתומים אינם בני מחילה. **מעות הבאות ממדינת הים:** שמרוויח מהספינות ששולח מעבר לים, שזהו מקום סכנה.

בני ביישן: בני המקום ששמו 'ביישן' היו נוהגים שלא ללכת מצור לצידון בערב שבת (= זה היה יום השוק של צידון), והחמירו על עצמם במנהג זה כדי שלא יתבטלו מהכנת צרכי השבת. בניהם שלא היו עשירים כאבותיהם לא רצו להמשיך במנהג זה, אמר להם רבי יוחנן שמאחר שכבר אבותיהם קיבלו זאת על עצמם בניהם חייבים להמשיך לנהוג כך.